

Posl.br.K. 228/13/13

U IME CRNE GORE

Osnovni sud u Kotoru, kao nadležni prvostepeni krivični, po sudiji Danijeli Samardžić, uz učešće zapisničara Čolan Aleksandre, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog B. M., koga brani adv. R. L. iz K., zbog krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, koji se vodi po optužnom predlogu ODT Kotor Kt.br. 373/13 od 09.07.2013. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 12.12.2013. godine u prisustvu zamjenika ODT Kotor Tanje Čolan Deretić, okrivljenog i njegovog branioca, dana 13.12.2013.godine donio je i javno objavio sljedeću

P R E S U D U

Okrivljeni B. M., JMBG, od oca A. i majke I., rođene D., rođen danagodine u B. B., stalno nastanjen u P., J.109, sa boravištem u B., Š. zgrada L. br. 13, državljanin R. Srbije, profesor književnosti, oženjen, otac troje djece, sa završenom VSS, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, protiv koga se ne vodi postupak za drugo krivično djelo,

K r i v j e

Što je,

Dana 19.02.2013.godine u P., opština B., lažnu javnu ispravu-vozačku dozvolu serijskog broja CP08455098, reg.broja 32196, navodno izdatu od SUP-a P. na njegovo ime dana 23.02.1999.godine upotrebio kao pravu, na način što je istu prezentirao na uvid službeniku UP PJ Budva, po izvršenoj kontroli saobraćaja, kao dokaz da posjeduje vozačku dozvolu za vozača B kategorije, pri čemu je bio uračunljiv i svjestan svoga djela i njegove zabranjenosti, a čije izvršenje je htio,

- čime je učinio krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika

Pa mu sud na osnovu naprijed navedene krivičnopravne odredbe i čl. 2, 4, 5, 13, 15, 36, 42,45, 46, 52, 53. i 54. KZ i čl. 227, 229. i 374. ZKP-a izriče

USLOVNU OSUDU

Kojom mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana, i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od godinu dana od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Dužan je okrivljeni na ime sudskog paušala uplatiti iznos od 55,00 eura u roku od mjesec dana od dana pravosnažnosti presude u korist Budžeta Crne Gore na žiro račun br. 832-16-52.

Na osnovu čl. 75. Krivičnog zakonika izriče se

MJERA BEZBJEDNOSTI

Oduzimanja predmeta i to: vozačke dozvole serijskog broja CP08455098, reg.br. 32196 izdatu dana 23.02.1999.godine od strane SUP-a P. na ime B.Mirsada, za položen vozački ispit B kategorije.

O b r a z l o ž e n j e

ODT Kotor podnio je ovom sudu optužni predlog Kt.br. 373/13 od 09.07.2013. godine protiv B. M. zbog izvršenja krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika.

U svojoj odbrani okrivljeni B. M. je izjavio da je na dan kada su mu službenici policije u Petrovcu oduzeli vozačku dozvolu, pošao je u Petrovac kod prijatelja da mu odnese gorivo, obzirom da je isti ostao vozilom pored puta. Kako je greškom ušao u jednosmjernu ulicu, zaustavio ga je službenik policije zbog počinjenog prekršaja, ali nije mu dao vozačku dozvolu obzirom da važeću dozvolu tada nije imao. Službenik policije mu je napisao prekršajnu prijavu, odnosno nalog, pa zbog činijenice da je vozio jednosmjernom ulicom i da nije imao sa sobom vozačku dozvolu, platio je kaznu u iznosu od 230,00€. Isti mu je tražio neki identifikacioni dokument, pa je on pozvao sina da mu odnese pasoš, koji mu je donio torbu u kojoj se nalazi pasoš, a pored istog je bila i vozačka dozvola, koju nije predao službeniku policije, budući da je ista istekla i da istu nije produžio jer je raseljeno lice sa Kosova a tamo ne može ići po istu, tako da je ne koristi odnosno ne daje na uvid, a što je i objasnio službeniku policije. Međutim, isti je sam uzeo vozačku dozvolu koju je vidio u torbi, koja je bila u njegovim rukama, a to pošto mu je dao pasoš na uvid. Što se tiče ove vozačke dozvole, izdata je od nadležnih organa na Kosovu 1999.godine sa rokom važenja od 10 godina. Naime, vozački ispit je položio 1989.godine i dobio je vozačku dozvolu čija važnost je istekla 1999.godine, kada ju je i produžio u P. i to neposredno prije nego što je napustio K. zbog

bombardovanja, i upravo ta vozačku dozvolu mu je oduzeta. Ista je bila sa rokom važenja od 10 godina, ali je nikad nije koristio u Crnoj Gori, budući da je u to vrijeme boravio u T. i L.. U Crnu Goru doselio se 2008. ili 2009.godine i od tada nikome nije ovu vozačku dozvolu davao na uvid jer je već bila istekla. Dakle, kritičnog dana nije on dao službeniku policije vozačku dozvolu, niti je imao namjeru da je upotrebljava, samo ju je nakon isteka roka zadržao za sebe, a službenik policije ju je on sam uzeo, pošto je bila u torbi pored pasoša. Nakon kritičnog događaja, polagao je vozački ispit u Crnoj Gori i sada posjeduje vozačku dozvolu izdatu ovdje. Istakao je i da kada je priveden u stanicu policije da je bio sporan njegov identitet, a ne vozačka dozvola. Vozilo je imalo saobraćajnu dozvolu na ime njegove supruge, a nije nosio vozačku dozvolu jer je istekla prije četiri godine. Vozački je položio 2013.godine a zato što nije mogao da ode na Kosovo i da pribavi dokaz, odnosno da produži ranije dobijenu vozačku dozvolu obzirom da je vozački ispit položio 1989.godine u državnoj auto-školi. Imao je vozačku dozvolu i svakodnevno je vozio, a 1999.godine je podnio zahtjev za produženje, ali kako je tada počelo bombardovanje tu raniju vozačku dozvolu nikad nije u Crnoj Gori ni upotrijebio. Pojasnio je da je od 1990.godine živio 5 godina u N.P., zatim u L., a nakon toga došao je u Crnu Goru obzirom da mu supruga ovdje ima imovinu i vozilo je bilo na ime supruge i imalo je Luksemburške tablice i to vozilo i dan danas posjeduje.

U dokaznom postupku koji je proveden radi rasvjetljenja činjeničnog stanja i krivice okrivljenog sud je saslušao svjedoke K.D. i V.N., pročitao izvještaj o grafološkom ispitivanju Forenzičkog centra UP CG br. 653/13 od 11.03.2013.godine, potvrdu o privremeno oduzetim predmetima UP PJ Budva br. 21 03-240/13-1463 od 20.02.2013.godine, telegram SKP UP br. 03/8-43-356 od 05.04.2013.godine, izvršio uvid u vozačku dozvolu serijskog broja CP08455098, reg.br. 32196 SUP P., i pročitao izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog.

Svjedok K. D. je izjavio da je kritičnog dana bio u patroli sa kolegom M. D.u patroli u P., i obilazili su neke lokale. Po izlasku iz ugostiteljskog objekta "V.", vidio je da se jedno vozilo kreće jednosmjernom ulicom u smjeru suprotnom od onog kojim je dozvoljeno kretanje, pa je isto zaustavio. U pitanju je bilo vozilo stranih registarskih oznaka, a vozač nije imao kod sebe nijedan dokument kojim bi ga mogli identifikovati, ni vozačku dozvolu, niti dozvolu za upravljanje vozilom sa stranim registarskim oznakama. Ovo lice tvrdilo je da sva ta dokumenta ima, pa pošto je praksa da se u ovakvim situacijama vozilo oduzme, a lice privede u stanicu, to je on rekao da će pozvati nekoga od rodbine da mu donese dokumenta. Ispred odjeljenja policije u Petrovcu gdje su kolega i on došli sa ovim licem, po njegovom pozivu došla je i saobraćajna patrola iz B. kojima je i rekao da je potrebno da se jedno vozilo oduzme, a jednom licu utvrdi identitet. Istovremeno sa patrolom policije, došlo je i lice koje je ovom vozaču donijelo dokumenta, i on je njemu lično dao na uvid vozačku dozvolu i misli saobraćajnu dozvolu i zeleni karton. Sjeća se da je pomislio da je ova vozačka dozvola falsifikovana, s obzirom na kvalitet papira iste, da je na pečatu je nedostajalo slova, a razmak između slova nije bilo ujednačen tj. pravilan, neka dva datuma su se nelogično poklapala, pa je ovo i rekao kolegama. Njegove kolege- M. i dvojica koji su došli u patroli, uzimali su ovu vozačku i saglasila se sa njim da se vjerovatno radi o falsifikatu, zbog čega su je i oduzeli, a uz potvrdu koju su izdali ovom licu. Misli da je bilo i nekih problema oko zelenog kartona, a koliko se sjeća misli da je već bio istekao. O svemu ovome obavjestio je inspektora N. i misli dežurnog tužioca. Pojasnio je da mu je lice od kojeg oduzeo vozačku dozvolu, istu dalo na uvid kao dokaz da ima položen vozački ispit, a to u stanici policije u Petrovcu, pošto mu je neko od članova porodice tu vozačku dozvolu tu i donio. Sjeća se da je na njegov komentar da je falsifikovana, to lice reklo da je istu dobio u P. Prekršajni nalog napisao je ovom licu zbog prekršaja iz čl. 323. st.1. tač. 29 Zakona o bezbjednostima saobraćaja na putevima, odnosno zbog prekršaja da sa sobom nema vozačku dozvolu u trenuku kada je upravljao vozilom, a on ga je tada i zaustavio, bez obzira što je vozačku dozvolu naknadno donio. Dakle, nije tačno da je vozačku dozvolu od ovog lica uzeo iz njegove torbe pošto je vidio pored pasoša, već mu je isti dao na uvid nakon što mu je neko od članova porodice donio. Kritične prilike nije sačinio zapisnik kada je zaustavio vozilo, jer ni vozilo

ni vozač nije imao dokumenta, pa su zato otišli u stanicu policije, odakle je okrivljeni kontaktirao porodicu, pa je nakon dostavljenih dokumenata, zapisnik sačinjen u stanici policije.

Svjedok V.N. je izjavio da je okrivljenog upoznao početkom osamdesetih godina u P. kao studenta, te su i narednih godina ostali u kontaktu, i B. ga je 1999.godine za vrijeme bombardovanja, odnosno krize na Kosovu, zamolio da ga on kao lice pravoslavne vjeroispovjesti isprati do granice Kosova, kako bi on sa porodicom napustio K.i P., jer ga je bilo strah da na taj krene sam sa porodicom. Kada su krenuli sa K., B. mu je rekao da mu je istekla vozačka dozvola, da je predao zahtjev za produženje iste, ali da mu nije prijatno da kao lice muslimanke vjeroispovjesti ide u tadašnji SUP koji su držali Srbi, pa ga je zamolio da ide sa njim. Otišli su zajedno i on je bio prisutan kada mu je službenik predao vozačku dozvolu. Nakon toga, B. je sa porodicom uz njegovu pratnju, krenuo prema Crnoj Gori a on ga je ispratio do Kule, kada je prešao granicu. Koliko mu je poznato, B. su u narednom periodu boravili L., a potom su došli u Bar. Koliko se sjeća, prilikom izlaska sa K., B. su zaustavljale neke kontrole i on im je tada davao na uvid vozačku dozvolu i niko mu zbog iste nije pravio problem.

Iz izvještaja o grafološkom ispitivanju Forenzičkog centra UP CG br. 653/13 od 11.03.2013.godine proizilazi da je primjenom komparativnom metodom ispitivanja dokumenata, uz upotrebu komparativnog mikroskopa, izvršeno ispitivanje vozačke dozvole (YU) serijskog broja CP 08455098 koja glasi na ime B. M., te utvrđeno da nije u pitanju autentičan obrazac, odnosno da je isti je falsifikovan.

Iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima UP PJ Budva br. 21 03-240/13-1463 od 20.02.2013.godine proizilazi da je ovlašćeni službenik Uprave policije od B. M. iz P. privremeno oduzeo predmete: vozačku dozvolu br. 32196 izdatu od SUP P. i zeleni karton 0425/6014338 2937.

Iz telegrama SKP UP br. 03/8-43-356 od 05.04.2013.godine proizilazi da su isti od NCB Interpola Beograd obavješteni da su ih njihovi nadležni organi informisali da nisu u mogućnosti da izvrše autentičnosti predmetne vozačke dozvole zbog što je dio službenih evidencija, među kojima je i predmetna vozačka dozvola, uništen u NATO agresiji. Takođe, od NCB Interpola UNMIK su obavješteni da nisu u mogućnosti da izvrše provjeru autentičnosti predmetne vozačke dozvole, jer je ista izdata od strane nadležnih organa Srbije prije 1999.godine.

Uvidom vozačku dozvolu serijskog broja CP08455098, reg.br. 32196 SUP P. utvrđuje se da ista glasi na ime B. M., JMBG 1603963910150, rođenog dana 16.03.1963. godine u B. B., te da ista važi za kategoriju "B" vozila, kao i da ista važi do 23.02.2009.godine.

Iz izvoda iz kaznene evidencije za okrivljenog proizilazi da isti ranije nije osuđivan.

Na osnovu svih izvedenih dokaza, cijeneći ih pojedinačno i u uzajamnoj povezanosti, a u odnosu na odbranu okrivljenog, u skladu sa čl. 370. st. 3. Zakonika o krivičnom postupku, sud je utvrdio činjenično stanje navedeno u izreci odluke.

Ovakvo činjenično stanje sud je utvrdio iz svih provedenih dokaza, posebno iz iskaza svjedoka K. D. i pisanih dokaza i to- izvještaja o grafološkom ispitivanju Forenzičkog centra i potvrde o privremeno oduzetim predmetima. Naime, K. D. je u svom svjedočkom iskazu na detaljan način obasnio kako i zbog čega je došlo do oduzimanja vozačke dozvole okrivljenom B.M., s obzirom da je on kritičnog dana u svojstvu službenika policije UP PJ Budva bio u patroli koja je zaustavila vozilo kojim je okrivljeni upravljao. Budući da se vozilo, kojim je upravljao okrivljeni, kretalo jednosmjernom ulicom, ali u pravcu suprotnom od dozvoljenog, policija je zaustavila istog, te mu tražila potrebna dokumenta. Okr. B. tom prilikom nije imao kod sebe nijedan dokument, te je pozvao nekog od članova porodice da mu ista donesu, pa ih je naknadno i prezentovano službenicima policije. Međutim, sud nije mogao prihvatiti odbranu okr. B. da je službeniku policije tom prilikom dao na uvid samo pasoš, dok je vozačku dozvolu koja se nalazila u torbi (koju mu je sin naknadno donio) odmah pored pasoša, službenik policije sam uzeo, a on nije imao namjeru da istu upotrebljava budući da je njen rok važenja već bio istekao. Pojasnio je da je 1999. godine predmetnu vozačku dozvolu produžio u P., ali da se nakon bombardovanja više nije mogao vratiti na Kosovo, tako da je više nije mogao produžiti, ali ju je zadržao za sebe, bez namjere da je upotrebljava. Ipak, ovakvi navodi okrivljenog, opovrgnuti su iskazom svjedoka K. koji je potkrijepljen i izvještajem Forenzičkog centra. Svjedok K. je na jasan, uvjerljiv i nedvosmislen način objasnio da nakon što je zaustavio vozilo kojim je upravljao okrivljeni a zbog počinjenog prekršaja, istog priveo u stanicu policije, obzirom da je takva procedura u situacijama kada vozač nema potrebna dokumenta. Kada je ovom licu član porodice donijelo torbu, on lično mu je dao na uvid vozačku dozvolu, misli i saobraćajnu dozvolu i zeleni karton, međutim zbog kvaliteta papira vozačke dozvole, razmaka između slova i dva datuma koja su se nelogično poklapala, ista je njemu ali i njegovim prisutnim kolegama, djelovala kao falsifikat zbog čega su od okr. B. istu i oduzeli i isto konstatovali u potvrdi o privremeno oduzetim predmetima od 20.02.2013.godine. Naknadnim provjerama od Interpola Beograd i Interpola UNMIK su obavješteni da nisu u mogućnosti da izvrše autentičnost predmetne vozačke dozvole, budući da je ista u službenim evidencijama koje su uništene u NATO agresiji, odnosno iz razloga što je ista izdata od strane nadležnih organa Srbije prije 1999.godine.

Kako bi se utvrdila autentičnost predmetne vozačke dozvole- CP08455098, reg.br. 32196 izdate dana 23.02.1999.godine od strane SUP-a P.na ime B.M., sprovedeno je vještačenje od strane Forenzičkog centra iz čijeg izvještaja je utvrđeno da nije u pitanju autentičan obrazac, odnosno da je isti je falsifikovan.

Vozačka dozvole predstavljaju javnu ispravu, jer se izdaje od strane nadležnog organa-Uprave policije u zakonom propisanoj formi i ista služi kao dokaz činjenice koja ima značaj za pravne odnose. Time što je okrivljeni navedenu ispravu upotrijebio kao pravu način što je istu prezentirao na uvid službeniku UP PJ Budva, po izvršenoj kontroli saobraćaja, kao dokaz da posjeduje vozačku dozvolu za vozača B kategorije, učinio je krivično djelo falsifikovanja isprave.

Dakle, s obzirom na navedeno, nesporno je da su se ovakvim radnjama okrivljenog ostvarila sva bitna obilježja bića krivičnog djela iz čl. 412.st.2. u vezi st.1. Krivičnog zakonika, budući da je isti lažnu javnu ispravu i to vozačku dozvolu ser.br. CP 08455098, reg. br. 32196 izdatu dana 23.02.1999.godine od strane SUP-a P., upotrebio kao pravu u javnom saobraćaju, jer je istu predao ovlašćenom policijskom službeniku UP PJ Budva, iako je znao da je lažna, odnosno falsifikovana, budući da se to nesumnjivo utvrđuje iz izvještaja Forenzičkog centra, ali i iskaza svjedoka, službenika policije, koji je izjavio da mu je ovdje okrivljeni predao predmetnu vozačku dozvolu zajedno sa saobraćajnom dozvolom i zelenim kartonom, te

sud nije mogao prihvatiti odbranu okrivljenog da ju je službenik sam uzeo, a da on nije imao namjeru da je upotrebi odnosno da na uvid.

Okrivljeni je postupao sa direktnim umišljajem, jer je bio svjestan lažnog porijekla navedene vozačke dozvole, pa je ipak istu upotrebio kao pravu u javnom saobraćaju, odnosno bio je svjestan da ovakvim postupanjem čini krivično djelo, a što mu je i bila namjera odnosno što je i htio.

Prilikom odluke u vrsti i visine krivične sankcije koju okrivljenom treba izreći, sud je pošao od toga da je za krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika propisana kazna zatvora u trajanju od tri mjeseca do tri godine. Sud je imao u vidu sve okolnosti značajne za odmjeravanje kazne, shodno čl. 42. KZ, pa je tako kao olakšavajuće okolnosti cijenio to što je okrivljeni porodičan čovjek, otac troje djece, lošeg imovnog stanja, kao i činjenicu da isti ranije nije osuđivan, koje okolnosti je cijenio i kao naročito olakšavajuće, dok otežavajućih okolnosti nije bilo, pa mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od trideset dana (primjenjujući odredbe čl. 45. i 46. KZ), i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od godinu dana od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo. Sud je mišljenja da će se i uz prijetnju kaznom zatvora dovoljno uticati na okrivljenog da više ne vrši ovakva, kao ni slična krivična djela, odnosno da će se ostvariti svrha iz čl. 52. KZ u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl. 4. KZ.

Sud je okrivljenom, shodno čl. 75. KZ-a izrekao mjeru bezbjednosti oduzimanja predmeta i to vozačke dozvole serijskog broja CP08455098, reg.br. 32196 izdatu dana 23.02.1999.godine od strane SUP-a P.na ime B. M., za položen vozački ispit B kategorije, koju se prema potvrdi o privremeno oduzetim predmetima od 20.02.2013.godine od okrivljenog oduzeli ovlašćeni službenici UP PJ Budva, s obzirom da ista predstavlja predmet izvršenja krivičnog djela, pa nije opravdano da se takva falsifikovana isprava i dalje nalazi u pravnom saobraćaju.

Sud je na osnovu naprijed navedene krivičnopravne odredbe i čl. 2, 4, 5, 13, 15, 36, 42, 45, 46, 52, 53. i 54. Krivičnog zakonika i čl. 227, 229. i 374. ZKP-a, riješio kao u izreci.

Sud je obavezao okrivljenog da na ime sudskog paušala uplati iznos od 55,00 eura u roku od mjesec dana od dana pravosnažnosti presude u korist Budžeta Crne Gore na žiro račun br. 832-16-52.

OSNOVNI SUD U KOTORU

Dana, 13.12.2013.godine

Zapisničar, SUDIJA,

Aleksandra Čolan Danijela Samardžić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude ima se pravo žalbe u roku od 8 dana od dana prijema iste Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda.